

een al te grote belangstelling voor het dier koesterde, in bedwang hield. De soort kon ik niet vaststellen, omdat wij het dier dadelijk in een wilgeboom gezet hebben, om het van zijn waarschijnlijk onvrijwillig bad te laten bekomen.

Het zwemmen van vleermuizen is wel bekend, zoals mij bleek uit de mededeling daarover in IJsseling en Scheygrond: „De Zoogdieren van Nederland” 1943, pag. 206. Zij vermelden, dat de vleermuizen daarbij de vleugels uitbreiden, hetgeen ik door de schemering bevestigen noch tegenspreken kan. Alleen, toen het dier stil lag, was het middelste deel van de vlieghuid niet gespreid.

Het gedrag van de vleermuis, toen ik met mijn hond naderde, alsmede de keurig rechtlijnige wijze, waarop het een vrij breed stuk water overstak, doen mij veronderstellen, dat de vleermuis zich gedurende haar overtocht op de thans wel algemeen bekende wijze oriënteerde.

Sneek.

Dr J. P. OTTO.

Kluut, Strandplevier en Steltkluut in de Amsterdampolder. In de ten zuiden van het Noordzeekanaal gelegen Amsterdampolder is tengevolge van het aanleggen van een nieuwe haven en het opspuiten en uitgraven van grote stukken terrein ten behoeve van industrie en havenuitbreiding tijdelijk weer een prachtig vogelterrein ontstaan. Dit wettigt zeker grote verwachtingen voor de herfst, als deze terreinen grote aantrekkingspunten zullen zijn voor stelt- en strandlopers. Ook dit voorjaar is echter de vogelrijkdom al aanzienlijk. Naast overzomeraars als Zwarte ruit, Groenpoot en Witgatje waren er de beide eerste weken van Juni een tweetal Steltkluten, kennelijk nog in het eerste-jaars kleed. Als broedvogel kwam er de Strandplevier in twee paren, terwijl zeker 4 paren Kluten er tot broeden kwamen. Van een vijfde paar mocht het me nog niet gelukken het nest te vinden. Wel werden z.g. „scrapes” aange troffen. Vanzelfsprekend ontbreekt de Kleine plevier ook niet, waarvan ik het aantal broedparen zeker op een tiental schat.

Amsterdam, Juni 1950.

J. E. SLUITERS.

Bunzing. Naar aanleiding van de artikelen over Hermelijnen en Konijnen, kan ik nog een kleine waarneming van jaren geleden (± 1915) vermelden.

Onder de vloer van de keuken in de boerderij Agidalep in de Amsterdampolder tegenover de Westerbegraafplaats huisde altijd een bunzinggezin, dat zich nooit aan de kippen van deze boerderij vergreep en slechts in één jaar eieren stal; althans werd eens een groot aantal lege eierschalen in een schelf gevonden, en van deze diefstal kreeg onbewezen de Bunzing de schuld.

Dr G. KRUSEMAN.

Visarend. Op 29 Augustus, tegen de middag, nam ik langs de oever van het IJsselmeer, achter de vesting Naarden, een tamelijk grote roofvogel waar. De vleugels waren zeer lang en breed, met duidelijk „gevingerde” top en bij het polsgewricht naar achteren geknikt. Dit in combinatie met de verdeling van witte en donkere partijen op kop en romp gaf mij de zekerheid dat we hier met een Visarend te doen hadden. Rustig vliegend op geringe hoogte liet hij zich prachtig bekijken. De duizenden Kokmeeuwen op het slik worden wat onrustig van hem, en een troepje Spreeuwen vormt op de bekende manier een dichte zwerm, maar de arend heeft maar enkele slagen van zijn enorme vleugels nodig om zich aan hun rumoer te onttrekken. Dan verdwijnt hij langzaam oostwaarts achter het geboomte van Oud-Valkeveen.

Naarden.

G. VAN BEUSEKOM.

Listera cordata. In Nieuwe plantensoorten en variëteiten in Nederland in 1949” van Dr Kloos en Dr van Ooststroom (D.L.N. Juli 1950, p. 137) staat foutief vermeld, dat door mij werd gevonden: *Listera ovata*. Dit moet zijn *Listera cordata*.

In de Hortus te Groningen, waar vorig jaar enkele exemplaren werden uitgezet, heeft de soort dit jaar gebloeid. De bloeiende exemplaren van dit jaar waren kennelijk uit zaad voortgekomen.

Groningen.

J. WEIJER.